

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานทรัพยากรมนุษย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โทร. 45404, 043-202027

ที่ ศธ 0514.8/4630

วันที่ 29 พฤศจิกายน 2560

เรื่อง ขออนุมัติให้บุคลากรเดินทางไปราชการ ณ ต่างประเทศ

เรียน อธิการบดี ผ่านกองการเจ้าหน้าที่

กองการเจ้าหน้าที่
เลขที่ 19129
วันที่ 6 ส.ค. 2560
เวลา 11.07.00

ฝ่ายทรัพยากรบุคคล
เลขรับ 8664
วันที่ 6 ส.ค. 2560
เวลา 09.50.14
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
วันที่ 29/10/60
วันที่ 8 ส.ค. 2560
เวลา 14.03

ด้วยบุคลากรในสังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีความประสงค์เดินทางไปราชการ ณ ต่างประเทศ เพื่อนำเสนอผลงานวิชาการในการสัมมนาวิชาการระดับนานาชาติ ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน ในระหว่างวันที่ 7 - 10 มกราคม 2561 ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

ในการนี้ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จึงใคร่ขออนุมัติให้บุคลากรเดินทางไปราชการ ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยใช้งบประมาณค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากงบประมาณเงินรายได้ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ประจำปี 2561 จำนวน 20,000 บาท มีกำหนด 5 วัน ระหว่างวันที่ 7 - 11 มกราคม 2561 ดังรายชื่อต่อไปนี้

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	ประเภทบุคลากร
1	นายวิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	พนักงานมหาวิทยาลัย(เปลี่ยนสถานภาพ)
2	นายทินวัฒน์ สร้อยกุดเรือ	อาจารย์	พนักงานมหาวิทยาลัย
3	นางสาวหนึ่งฤทัย ปานแก้ว	อาจารย์	พนักงานมหาวิทยาลัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ

(รองศาสตราจารย์กุลธิตา ท้วมสุข)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

เรียน อธิการบดี ผ่านรองอธิการบดีฝ่ายทรัพยากรบุคคล
กองการเจ้าหน้าที่ได้ตรวจเรียบร้อยแล้ว เที่ยงไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด
จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบ
 โปรดอนุมัติ ตามมติการประชุม
 โปรดลงนามในเอกสารในแนบนี้

(นายชัชวาล หนองนา)

หัวหน้างานพัฒนาและฝึกอบรม
ปฏิบัติการแทนผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

อนุมัติ

(รองศาสตราจารย์จริพร)
รองอธิการบดีฝ่ายการคลังและทรัพย์สิน
วิชาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อดิศักดิ์ อมาตย์คง)
รองอธิการบดีฝ่ายทรัพยากรบุคคล

เอกลักษณ์: บูรณาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์สู่สังคมและสากล

อัตลักษณ์: R3C ประกอบด้วย

Ready to Work, Foreign Languages Communication, Community-based Learning, Cross-cultural Literacy

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โทร. 45413
ที่ ศธ 0514.8.6/1331 วันที่ 29 พฤศจิกายน 2560
เรื่อง ขออนุมัติเดินทางไปราชการต่างประเทศ

เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ด้วย สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้สนับสนุนให้คณาจารย์ในหลักสูตรเดินทางไปนำเสนอผลงานวิชาการในการสัมมนา “พลวัตและพัฒนาการการเรียนการสอนภาษาไทย ในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก” ณ มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าระหว่างประเทศกวางตุ้ง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันที่ 7 - 11 มกราคม 2561 และลาพักผ่อนในระหว่างเดินทางไปต่างประเทศในวันที่ 12 มกราคม 2561 โดยออกเดินทางในวันที่ 7 - 12 มกราคม 2561 ดังนั้น จึงใคร่ขออนุมัติให้คณาจารย์ในสาขาวิชา เดินทางไปราชการต่างประเทศ ตามรายชื่อดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา
2. อาจารย์ ดร.ทินวัฒน์ สร้อยกุดเรือ
3. อาจารย์หนึ่งฤทัย ปานแก้ว

โดยใช้งบประมาณเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 20,000 บาท (สองหมื่นบาทถ้วน) จากงบประมาณปี 2561 แผนงาน ผู้สำเร็จการศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ งาน จัดการเรียนการสอนสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กองทุนทั่วไป 1 กิจกรรม บริหารงานทั่วไป (1106) โครงการพัฒนาบุคลากร งบประมาณสนับสนุนเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ (ไปราชการ) รหัสโครงการ 004-04 พร้อมนี้ได้แนบรายละเอียดโครงการมาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรถัย เพี้ยยุระ)
หัวหน้าสาขาวิชาภาษาไทย

2 พฤศจิกายน 2560

เรื่อง ขงเชิญเข้าร่วมสัมมนาวิชาการระดับนานาชาติเรื่อง “พลวัตและพัฒนาการการเรียนการสอน
ภาษาไทยในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก”

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิรัช วงแก้วแก้ววัฒนา

ด้วยภาควิชาภาษาไทย คณะภาษาและวัฒนธรรมตะวันออก มหาวิทยาลัยภาษาและ
การต่างประเทศกวางตุ้ง (Guangdong University of Foreign Studies) ได้กำหนดจัดสัมมนา
วิชาการระดับนานาชาติภายใต้หัวข้อ “พลวัตและพัฒนาการการเรียนการสอนภาษาไทยในภูมิภาค
เอเชีย-แปซิฟิก” ระหว่างวันที่ 7 - 10 มกราคม 2561 ณ ห้องประชุมนานาชาติ สำนักอธิการบดี
มหาวิทยาลัยภาษาและการต่างประเทศกวางตุ้ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเวทีในการแลกเปลี่ยน
เรียนรู้และแบ่งปันประสบการณ์ระหว่างอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยจากสถาบันต่าง ๆ ในระดับสากล
 อีกทั้งให้ผู้เข้าร่วมสัมมนาร่วมกันสร้างสรรค์นวัตกรรมการเรียนรู้นและการสอนภาษาไทยเพื่อ
ผลักดันให้การเรียนการสอนภาษาไทยในสถาบันการศึกษาก้าวหน้าเป็นพันธมิตรทางวิชาการให้มี
ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ในการนี้ ภาควิชาภาษาไทยและคณะกรรมการเตรียมจัดงานสัมมนาฯ มหาวิทยาลัย
ภาษาและการต่างประเทศกวางตุ้งเล็งเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทยในฐ
ณาสากลต่างประเทศ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านมาเข้าร่วมสัมมนาครั้งนี้ โดยขอความอนุเคราะห์ให้ท่าน

สำเนาถูกต้อง
อ.หงอก
(นางณัชชา ชำนิกุล)
บุคลากร

นำเสนอผลงานทางวิชาการ 1 เรื่องในหัวข้อ การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมกับการเรียนการสอน

ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

李樂原

(รองศาสตราจารย์ หล่อ อี้หยวน)

ประธานคณะกรรมการเตรียมจัดงานสัมมนาภาษาไทย

“ทลวัตและพัฒนาการการเรียนการสอนภาษาไทยในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก”

岑守夫

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เตลี่ฮว อยู่ฟู)

หัวหน้าภาควิชาภาษาไทย

มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกว่างตุ้ง

สำเนาถูกต้อง

刘莎莎

(นางณัชชา ชำนิกุล)

บุคลากร

2 พฤศจิกายน 2560

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสัมมนาวิชาการระดับนานาชาติเรื่อง “พลวัตและพัฒนาการการเรียนการสอน
ภาษาไทยในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก”

เรียน อาจารย์ ดร.จินวัฒน์ ศรีอยุทธเรือ

ด้วยภาควิชาภาษาไทย คณะภาษาและวัฒนธรรมตะวันออก มหาวิทยาลัยภาษาและ
การค้าต่างประเทศกว่างตุ้ง (Guangdong University of Foreign Studies) ได้กำหนดจัดสัมมนา
วิชาการระดับนานาชาติภายใต้หัวข้อ “พลวัตและพัฒนาการการเรียนการสอนภาษาไทยในภูมิภาค
เอเชีย-แปซิฟิก” ระหว่างวันที่ 7 - 10 มกราคม 2561 ณ ห้องประชุมนานาชาติ สำนักอธิการบดี
มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกว่างตุ้ง โดยวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเวทีในการแลกเปลี่ยน
เรียนรู้และแบ่งปันประสบการณ์ระหว่างอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยจากสถาบันต่าง ๆ ในระดับสากล
อีกทั้งให้ผู้เข้าร่วมสัมมนาร่วมกันสร้างสรรค์นวัตกรรมการเรียนรู้อและการสอนภาษาไทยเพื่อ
ผลักดันให้การเรียนการสอนภาษาไทยในสถาบันการศึกษาที่เป็นพันธมิตรทางวิชาการให้มี
ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ในการนี้ ภาควิชาภาษาไทยและคณะกรรมการเตรียมจัดงานสัมมนา ฯ มหาวิทยาลัย
ภาษาและการค้าต่างประเทศกว่างตุ้งเล็งเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ จึงใคร่ขอเชิญท่านมาเข้าร่วมสัมมนาครั้งนี้ โดยขอความอนุเคราะห์ให้ท่าน

สำเนาถูกต้อง
6/๒๕๖๐
(นางณัชชา ชำนิกุล)
บุคลากร

นำเสนอผลงานทางวิชาการ 1 เรื่องในหัวข้อ การเสริมทักษะการฟังในโอกาสพิเศษด้วยการเรียนรู้

ตามสภาพจริงของนักศึกษาชาวต่างชาติในรายวิชา 425 264 การฟังและการพูดในโอกาสพิเศษ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

罗乐原

(รองศาสตราจารย์ หล่อ อี้หยวน)

ประธานคณะกรรมการเตรียมจัดงานสัมมนานานาชาติ

“พลวัตและพัฒนาการการเรียนการสอนภาษาไทยในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก”

廖宇夫

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เหลี่ยว ยูฝู)

หัวหน้าภาควิชาภาษาไทย

มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกวางตุ้ง

สำเนาถูกต้อง

ปิโรต

(นางณัชชา ชำนิกุล)

บุคลากร

2 พฤศจิกายน 2560

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสัมมนาวิชาการระดับนานาชาติเรื่อง “พลวัตและพัฒนาการการเรียนการสอน
ภาษาไทยในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก”

เรียน อาจารย์หญิงฤทัย ปานแก้ว

ด้วยภาควิชาภาษาไทย คณะภาษาและวัฒนธรรมตะวันออก มหาวิทยาลัยภาษาและ
การค้าต่างประเทศกว่างตุ้ง (Guangdong University of Foreign Studies) ได้กำหนดจัดสัมมนา
วิชาการระดับนานาชาติภายใต้หัวข้อ “พลวัตและพัฒนาการการเรียนการสอนภาษาไทยในภูมิภาค
เอเชีย-แปซิฟิก” ระหว่างวันที่ 7 - 10 มกราคม 2561 ณ ห้องประชุมนานาชาติ สำนักอธิการบดี
มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกว่างตุ้ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเวทีในการแลกเปลี่ยน
เรียนรู้และแบ่งปันประสบการณ์ระหว่างอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยจากสถาบันต่าง ๆ ในระดับสากล
อีกทั้งให้ผู้เข้าร่วมสัมมนาร่วมกันสร้างสรรค์นวัตกรรมการเรียนรู้อะการสอนภาษาไทยเพื่อ
ผลักดันให้การเรียนการสอนภาษาไทยในสถาบันการศึกษานั้นเป็นต้นแบบทางวิชาการให้มี
ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ในการนี้ ภาควิชาภาษาไทยและคณะกรรมการเตรียมจัดงานสัมมนา ฯ มหาวิทยาลัย
ภาษาและการค้าต่างประเทศกว่างตุ้งเล็งเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านมาเข้าร่วมสัมมนาครั้งนี้ โดยขอความอนุเคราะห์ให้ท่าน

สำเนาถูกต้อง
Olisa
(นางณัชชา ชำนิกุล)
บุคลากร

กำหนดการ

การสัมมนา “พลวัตและพัฒนากาการเรียนการสอนภาษาไทยในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก”

วันที่ 7 – 12 มกราคม 2561

ณ ห้องประชุมนานาชาติ สำนักอธิการบดี

มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าระหว่างประเทศกวางตุ้ง ประเทศสาธารณรับประชาชนจีน

วันที่ 6 มกราคม 2561

10.30-11.00 น. ออกเดินทางจากที่พักในจังหวัดขอนแก่นไปสนามบินจังหวัดขอนแก่น

11.00 น. Check in ที่สนามบินจังหวัดขอนแก่น

11.45-12.45 น. เดินทางจากสนามบินจังหวัดขอนแก่นไปสนามบินสุวรรณภูมิ

15.00 น. Check in ที่พักในกรุงเทพฯ

วันที่ 7 มกราคม 2561

06.30 น. ออกเดินทางจากที่พักในกรุงเทพฯ ไปสนามบินสุวรรณภูมิ

07.30 น. Check in และผ่านกระบวนการศุลกากรและตรวจคนเข้าเมือง

09.50-13.30 น. เดินทางจากสนามบินสุวรรณภูมิไปสนามบินไปหยุน กวางโจว ประเทศจีน

13.30-14.30 น. เดินทางถึงสนามบินไปหยุน กวางโจว ประเทศจีน และผ่านกระบวนการทางศุลกากร และตรวจคนเข้าเมือง

14.30-16.00 น. เดินทางจากสนามบินไปหยุน กวางโจวไปที่พักในกวางโจว

17.30 น. เข้าร่วมงานเลี้ยงรับรองที่ Poly Hotel

วันที่ 8 มกราคม 2561

08.30-17.00 น. เข้าร่วมประชุมและนำเสนอผลงานวิจัยในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ

“พลวัตและพัฒนากาการเรียนการสอนภาษาไทยในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก” ที่ ห้องประชุม

นานาชาติ สำนักอธิการบดี มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าระหว่างประเทศกวางตุ้ง

วันที่ 9 มกราคม 2561

08.30-17.00 น. เข้าร่วมประชุมและนำเสนอผลงานวิจัยในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ

“พลวัตและพัฒนากาการเรียนการสอนภาษาไทยในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก” ที่ ห้องประชุม

นานาชาติ สำนักอธิการบดี มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าระหว่างประเทศกวางตุ้ง

วันที่ 10 มกราคม 2561

08.30-17.00 น. เข้าร่วมประชุมและนำเสนอผลงานวิจัยในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ

“พลวัตและพัฒนากาการเรียนการสอนภาษาไทยในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก” ที่ ห้องประชุม

นานาชาติ สำนักอธิการบดี มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าระหว่างประเทศกวางตุ้ง

สำเนาถูกต้อง

Bibha

(นางณัชชา ชำนิกุล)

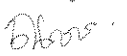
บุคลากร

วันที่ 11 มกราคม 2561

- 09.30 น. เดินทางออกจากที่พักในกวางโจว สาธารณรัฐประชาชนจีน
- 10.30 น. Check in และผ่านกระบวนการทางศุลกากรและตรวจคนเข้าเมือง
- 14.40-17.00 น. ออกเดินทางจากสนามบินไปหยุน กวางโจว ประเทศจีน กลับประเทศไทย
- 17.00-18.00 น. ถึงสนามบินสุวรรณภูมิ ประเทศไทย และผ่านกระบวนการทางศุลกากรและตรวจคนเข้าเมือง
- 18.00-19.00 น. เดินทางจากสนามบินสุวรรณภูมิไปที่พักในกรุงเทพฯ

วันที่ 12 มกราคม 2561

- 13.30 น. เดินทางออกจากที่พักในกรุงเทพฯ ไปสนามบินสุวรรณภูมิ
- 13.00-14.00 น. เดินทางจากสนามบินสุวรรณภูมิไปสนามบินจังหวัดขอนแก่น
- 14.10-15.00 น. เดินทางถึงที่พักจ.ขอนแก่นโดยสวัสดิภาพ

สำเนาถูกต้อง

(นางณัชชา ชำนิกุล)
บุคลากร

การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ

วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา

สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ประเทศไทย

Email: wirat@kku.ac.th

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อศึกษาการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาต่างชาติที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยเก็บข้อมูลจากการทดสอบความรู้ความเข้าใจในบทเรียนและการสังเกตนักศึกษาต่างชาติที่เรียนร่วมกับนักศึกษาไทยในรายวิชาของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเป็นระยะเวลา 1 ภาคการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า

ผู้สอนและผู้เรียนที่เป็นคนไทยในฐานะผู้ส่งสารต้องมีทักษะทางภาษาและมีความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติของผู้เรียน และลักษณะภาษาแม่ของนักศึกษาต่างชาติ ตลอดจนควรตระหนักถึงการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ในด้านทักษะทางภาษา ผู้ส่งสารต้องมีความสามารถในการใช้ถ้อยคำภาษาที่เข้าใจง่าย หากสื่อสารกับนักศึกษาต่างชาติแล้วนักศึกษาต่างชาติในฐานะผู้รับสารไม่เข้าใจความหมายต้องเปลี่ยนถ้อยคำใหม่ หรือใช้ภาษาระดับสนทนาในชีวิตประจำวันและโครงสร้างทางภาษาที่ไม่ซับซ้อน ด้านความรู้ความเข้าใจในนักศึกษาต่างชาติต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน และเขียน และลักษณะของเสียงและไวยากรณ์ของภาษาแรกของนักศึกษาต่างชาติ

นอกจากนี้ การสื่อสารกับนักศึกษาต่างชาติควรตระหนักถึงการสื่อสารข้ามกับวัฒนธรรมกับคนที่พูดต่างภาษาและต่างวัฒนธรรม โดยพูดช้า ๆ ให้ชัดเจน ชักถามเพื่อทดสอบความเข้าใจ ตรวจสอบความหมายในการสื่อสารของทั้งสองฝ่าย หลีกเลี่ยงการใช้คำสแลงหรือศัพท์เฉพาะทางวิชาการ ใช้คำหรือภาษาที่เข้าใจโดยทั่วไป ระบุรายละเอียดที่สั้น ตรงประเด็นและชัดเจนซึ่งบางครั้งอาจต้องใช้เวลาในการทบทวนหรือกล่าวซ้ำ และอดทนกับการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทยในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศ

ทั้งนี้ ผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจในบทเรียนพบว่านักศึกษาต่างชาติตอบคำถามได้ตรงตามคำถามและถูกต้อง สามารถทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 90 และมีความพึงพอใจในการเรียนการสอนที่ผู้สอนและนักศึกษาค้นไทยตระหนักถึงกระบวนการสื่อสารกับนักศึกษาต่างชาติโดยเฉพาะในการเรียนการสอนในชั้นเรียน

คำสำคัญ : การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม, การเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ

บทนำ

การสื่อสารเป็นกระบวนการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร ความรู้ หรือความรู้สึกระหว่างบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยผ่านช่องทางการสื่อสารและมีการตอบสนองต่อถ้อยคำภาษาหรือการกระทำที่คิดต่อสื่อสารระหว่างกัน ปฏิกริยาตอบสนองอาจเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ อาจเข้าใจความหมายหรือไม่ก็ได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ของผู้ส่งสาร

สำเนาถูกต้อง
Blam,
(นางฉวีชา ชำนิกุล)
บุคลากร

และผู้รับสาร ทักษะทางภาษา ความรู้ ทศนคติ ระบบสังคม และวัฒนธรรมของผู้สื่อสารล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่มีต่อประสิทธิภาพของการสื่อสาร องค์ประกอบของการสื่อสารจึงประกอบด้วยผู้ส่งสาร สาร สื่อ และผู้รับสาร หากขาดองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งอาจทำให้การสื่อสารไม่สัมฤทธิ์ผลได้ซึ่งขึ้นอยู่กับรูปแบบของการสื่อสารและตัวแปรอื่น ๆ เป็นสำคัญ เพราะเป้าหมายของการสื่อสารอยู่ที่ความเข้าใจความหมายที่ตรงกันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร

การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม (Cross-cultural communication) เป็นการสื่อสารกับคนต่างชาติ ต่างภาษา และต่างวัฒนธรรม ความหลากหลายดังกล่าวนี้ทำให้ลักษณะของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมยากกว่าการสื่อสารกับคนในสังคมเดียวกัน วิธีการสื่อสารที่ใช้ภาษาไม่ผ่านการแปลเสียง การทำสัญลักษณ์ด้วยภาพหรือตัวอักษร การแสดงออกถึงปฏิกิริยาต่าง ๆ เพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและสร้างความเข้าใจร่วมกันจึงต้องใช้ทักษะ ความชำนาญ และประสบการณ์

การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะสังคมพหุวัฒนธรรมที่การทำกิจกรรมใด ๆ ก็ตามต้องมีการสื่อสารซึ่งอาจใช้ภาษาถ้อยคำหรือใช้ท่าทางในการสื่อความเข้าใจกัน การสื่อสารจึงมีความสำคัญต่อมนุษย์ในการใช้ชีวิตประจำวัน ต่อสังคม ต่อการเมืองการปกครอง ต่อการศึกษาและการประกอบอาชีพ (ศุภรศมี จิตติกุลเจริญ, 2550)

ดังนั้น การศึกษาการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ จึงเป็นแนวทางหนึ่งเพื่อสร้างความตระหนักแก่ผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ และเสริมสร้างความมั่นใจว่าการสื่อสารในชั้นเรียนระหว่างผู้สอน ผู้เรียนชาวต่างชาติ และเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่เป็นคนไทยได้ดำเนินถึงกระบวนการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาไทยให้แก่นักศึกษาต่างชาติและสร้างความเข้าใจในบทเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาต่างชาติที่เรียนรายวิชาต่าง ๆ ร่วมกับนักศึกษาไทยโดยใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร

นิยามศัพท์เฉพาะ

การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม หมายถึง การติดต่อสื่อสารกับนักศึกษาต่างชาติ ต่างภาษา และต่างวัฒนธรรม โดยใช้ภาษาไทยเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดความรู้ความคิดและทัศนคติที่มีต่อเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะการเรียนการสอนในรายวิชาของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

การเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ให้แก่นักศึกษาชาวต่างชาติที่เรียนร่วมกับนักศึกษาไทย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาต่างชาตินั้นส่วนใหญ่เป็นการศึกษาการปรับตัวเพื่อให้อยู่รอดภายใต้บริบทของสังคมไทย ไม่ว่าจะเป็นการศึกษา “การปรับตัวของนักศึกษาจีนที่เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี” (ดวงทิพย์ เจริญรุจักษ์ เพื่อนโชติ และพัชราภา เอื้ออมรวณิช, 2557) พบว่า

นักศึกษาที่มีการเปิดเผยตนเองและมีความสามารถในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมที่ดี รวมทั้งมีทัศนคติที่ดีต่อสังคมไทยจะสามารถปรับตัวได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้ความเชื่อ ค่านิยม รวมทั้งมิติต่างหลากหลายทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันระหว่างไทย และจีนไม่มีผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาจีนแต่อย่างใด ในขณะที่ ไหมไทย ไชยพันธุ์ และจิระสุข สุขสวัสดิ์ (2560) วิจัยเรื่อง “การปรับตัวทางวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อความรู้สึกสออดคล้องกลมกลืนในชีวิตของนักศึกษามุสลิม ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา” พบว่า การปรับตัวทางวัฒนธรรมด้านการให้ภาษามีความสัมพันธ์ทางลบกับความรู้สึกสออดคล้องกลมกลืนในชีวิต การปรับตัวทางวัฒนธรรมด้านการแต่งกาย การปรับตัวทางวัฒนธรรมด้านการปฏิบัติศาสนกิจ การปรับตัวทางวัฒนธรรมด้านการบริโภคอาหาร และการปรับตัวทางวัฒนธรรมด้านการถือศีลอดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้สึกสออดคล้องกลมกลืนในชีวิต การปรับตัวทางวัฒนธรรมด้านสังคม และการปรับตัวทางวัฒนธรรมด้านการทักทายและการทำความเคารพไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้สึกสออดคล้องกลมกลืนในชีวิต ตัวพยากรณ์ที่ดีที่สามารถทำนายความรู้สึกสออดคล้องกลมกลืนในชีวิตของนักศึกษามุสลิมระดับปริญญาตรีคือตัวแปรการปรับตัวทางวัฒนธรรมด้านการถือศีลอด

นอกจากนี้ การวิจัยเรื่อง “ผลกระทบของการสื่อสารต่างวัฒนธรรมที่มีต่อการปรับตัวของครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร” (Xichang Huang, 2556) ได้ศึกษากระบวนการสื่อสารต่างวัฒนธรรม ระดับการปรับตัว และผลกระทบของการสื่อสารต่างวัฒนธรรม พบว่าด้านการสื่อสารภายในสังคมของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเอง (Ethnic Social Communication) อยู่ในระดับมาก ในขณะที่ความสามารถทางการสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน (Host Communication Competence) และด้านการสื่อสารในสังคมของเจ้าบ้าน (Host Social Communication) อยู่ในระดับปานกลาง การปรับตัวด้านความรู้สึก (Affective Component) การปรับตัวด้านพฤติกรรม (Behavior Component) และการปรับตัวด้านความคิด (Cognitive Component) อยู่ในระดับมาก ส่วนการปรับตัวด้านความคิด (Cognitive Component) ด้านความรู้สึก (Affective Component) และพฤติกรรม (Behavior Component) อยู่ในระดับน้อย

อย่างไรก็ตาม ธาณิชกุล กองแก้ว (2544) ทำวิจัยเรื่อง “การสื่อสารและการปรับตัวของอาจารย์ต่างชาติในมหาวิทยาลัยไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปรับตัวของอาจารย์ต่างชาติ ความสามารถทางการสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมไทยของอาจารย์ต่างชาติ ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการสื่อสารและระดับการปรับตัวของอาจารย์ต่างชาติและปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อการปรับตัวของอาจารย์ต่างชาติ ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวของอาจารย์ต่างชาติ คือ ระยะเวลาที่อยู่ในประเทศไทย ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ระดับความสามารถทางการสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมไทยของอาจารย์ต่างชาติคือ สัญชาติของอาจารย์ต่างชาติ และระยะเวลาที่อยู่ในประเทศไทย ความสามารถทางความคิดและความสามารถทางอารมณ์และความรู้สึก ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวของอาจารย์ต่างชาติ ความสามารถทางด้านพฤติกรรมและความสามารถในการสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมไทยโดยรวมมีความสัมพันธ์กับระดับการปรับตัวของอาจารย์ต่างชาติ สัญชาติของเพื่อนสนิท พฤติกรรมการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต และปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อม ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวของอาจารย์ต่างชาติ ในขณะที่สื่อวิทยุมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวของอาจารย์ต่างชาติ

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้กรอบแนวคิดในการสื่อสารตามแบบจำลองการสื่อสาร SMCR ของเดวิด เค เบอร์โล (David K. Berlo) ที่เสนอว่าการสื่อสารประกอบด้วยส่วนประกอบพื้นฐานสำคัญ ได้แก่ ต้นแหล่งสาร (source) ผู้เข้ารหัส

(encoder) สาร (message) ช่องทาง (channel) ผู้ถอดรหัส (decoder) และผู้รับสาร (receiver) ซึ่งแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบหลักทั้ง 4 คือ ผู้ส่งสาร สาร ช่องทาง และผู้รับสาร โดยงานวิจัยนี้มุ่งเน้นคุณลักษณะต่าง ๆ ซึ่งเป็นปัจจัยที่จะนำไปสู่ประสิทธิภาพของผู้ส่งสารและผู้รับสารอันประกอบด้วย

1) ทักษะในการสื่อสาร (Communication Skills) เป็นความสามารถในการใช้ภาษาไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน หรือการใช้ความคิดและเหตุผล

2) ความรู้ (Knowledge) นอกจากความรู้ที่เกี่ยวกับหัวข้อและเนื้อหาของสารแล้ว ผู้ส่งสารและผู้รับสารจำเป็นต้องตระหนักรู้ในท่าทีหรือทัศนคติของผู้ร่วมกระทำการสื่อสาร ความสามารถในการสร้างสารและการเลือกใช้ช่องทางการสื่อสาร ให้มีความสอดคล้องกับสารที่ส่งไป

3) ทัศนคติ (Attitudes) เป็นการแสดงความรู้ความคิดหรือความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทัศนคติอาจเป็นไปในทางบวกหรือทางลบต่อตนเอง ต่อผู้ร่วมกระทำการสื่อสาร และต่อสารที่ส่งออกไป

4) ระบบสังคมและวัฒนธรรม (Social & Culture System) ผู้ส่งสารต้องตระหนักถึงระบบสังคมและวัฒนธรรมทั้งของตนเองและผู้รับสารในการสื่อสาร ระบบสังคมและวัฒนธรรมรวมถึงกฎระเบียบ บรรทัดฐาน ทางสังคม ขนบธรรมเนียม ค่านิยม และความเชื่อ

ระเบียบวิธีการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Research) ซึ่งเก็บข้อมูลจากนักศึกษาจีน 5 คน ที่เรียนร่วมกับนักศึกษาไทยในรายวิชาการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม และนักศึกษาเกาหลี 3 คน ที่เรียนในรายวิชาภาษากับการสื่อสารมวลชนซึ่งเป็นรายวิชาเลือกและวิชาบังคับของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย เป็นระยะเวลา 1 ภาคการศึกษา โดยทดสอบความรู้ความเข้าใจในบทเรียนจากการทำแบบฝึกหัดและการซักถามตลอดจนการสังเกตขณะมีปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนและการแบ่งกลุ่มทำงานกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่เป็นคนไทย

ผลการวิจัย

ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม และรายวิชาภาษากับการสื่อสาร มวลชนที่มีนักศึกษาต่างชาติเรียนร่วมกับนักศึกษาคอนไทยนั้น ผู้สอนและผู้เรียนในฐานะที่เป็นทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสารต้องมีทักษะทางภาษา ความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ ระบบสังคม และวัฒนธรรมที่พร้อมจะเข้าใจในธรรมชาติของผู้เรียนรู้ลักษณะภาษาแม่ของนักศึกษาต่างชาติ และตระหนักถึงกระบวนการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ดังต่อไปนี้

1) ทักษะทางภาษา นักศึกษาต่างชาติทั้ง 7 คน เคยศึกษาภาษาไทยมาแล้วอย่างน้อย 2-3 ปี นักศึกษาจีนซึ่งเรียนภาษาไทยในประเทศไทยตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 จะมีทักษะทางภาษาไทยที่ดีกว่านักศึกษาเกาหลีที่เรียนภาษาไทยในประเทศไทย การใช้ภาษาไทยในสภาพแวดล้อมของสังคมไทยที่เพื่อนคนไทยไม่สามารถพูดภาษาจีนได้หรือหากพูดได้ก็พูดได้ในระดับคำหรือประโยคสั้น ๆ ง่าย ๆ ที่เคยเรียนในชั้นเรียนเท่านั้น และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของทั้งนักศึกษาไทยและนักศึกษาจีนก็อยู่ในระดับน้อยที่จะใช้เป็นหลักในการสื่อสาร ได้ นักศึกษาจีนจึงต้องพยายามใช้ภาษาไทยในการสื่อสารให้ได้มากที่สุด ส่วนนักศึกษาเกาหลีมีทักษะทางภาษาไทยอยู่ในระดับที่พอจะสื่อสารได้ในชีวิตประจำวันอย่างง่าย ๆ เนื่องจากการเรียนในต่างประเทศไม่มีโอกาสฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาไทยนอกห้องเรียน การฝึกปฏิบัติมีเฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น ในขณะที่เดียวกันแม้นักศึกษาไทยบางคนพยายามจะใช้ภาษาเกาหลีสื่อสารในระดับคำก็เกินไปเพื่อความสนุกสนานมากกว่าการอธิบายเพื่อสร้างความเข้าใจ

อย่างแท้จริง เพราะคำที่ใช้มักเป็นคำที่เคยได้ยินได้ฟังจากภาพยนตร์เกาหลีหรือวัยรุ่นไทยมักใช้พูดคุยกันในเรื่องที่เกี่ยวกับคารานักรื่องเกาหลี เช่น โอปป้า ซารังเฮโย เป็นต้น

การใช้ภาษาไทยของผู้สอนหรือนักศึกษาไทยในการอธิบายหรือสนทนาพูดคุยจึงควรใช้ถ้อยคำภาษาที่เข้าใจง่าย ไม่ใช้ศัพท์วิชาการหรือภาษาระดับทางการ หากนักศึกษาต่างชาติไม่เข้าใจควรเปลี่ยนถ้อยคำภาษาใหม่ที่มีความหมายคงเดิม ใช้ภาษาระดับสนทนาหรือภาษาพูดและใช้โครงสร้างภาษาที่ไม่ซับซ้อน เป็นประโยชน์ความเดียวหรือกลุ่มคำที่ง่าย ๆ เน้นคำกริยาสำคัญที่ต้องการสื่อสารกัน เช่น “ความเชื่อต่อสิ่งต่าง ๆ มีอิทธิพลหรือเป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของคนไทย” อาจใช้เป็น “คนไทยมีความเชื่อ” หรือ “ความเชื่อมีความสำคัญต่อการใช้ชีวิตของคนไทย” เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ในบางกรณีให้ผู้สอนหรือนักศึกษาไทยใช้ภาษาไทยแล้วนักศึกษาต่างชาติไม่เข้าใจจึงใช้ภาษาอังกฤษในระดับคำหรือกลุ่มคำซึ่งบางครั้งทำให้นักศึกษาต่างชาติเข้าใจว่าเป็นคำไทยเนื่องจากการออกเสียงคำภาษาอังกฤษของแต่ละภาษามีการออกเสียงหรือน้ำเสียงที่แตกต่างกัน ดังนั้น การใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนาหรืออธิบายเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้นักศึกษาต่างชาติจึงต้องคำนึงถึงความเข้าใจที่ตรงกันมิฉะนั้นอาจเกิดความเข้าใจผิดพลาดได้เช่นเดียวกัน

2) ความรู้ความเข้าใจ ความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นความรู้ด้านภาษา สภาพสังคม หรือวัฒนธรรมในสังคมทั้งของไทยและของต่างชาติเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องเรียนรู้ การที่ “เรา” และ “เรา” จะช่วยสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกันได้มากขึ้น เพราะวิธีการเรียนรู้ของนักศึกษาต่างชาติแต่ละคนมีความแตกต่างกัน นักศึกษาที่มีบุคลิกลักษณะที่มีความเชื่อมั่น ชอบปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือพยายามเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอาหาร การกินหรือพฤติกรรมของบุคคล นักศึกษาต่างชาติจะมีทักษะการใช้ภาษาไทยได้ดี กล่าวพูด กล่าวแสดงความคิดเห็นโดยใช้ภาษาไทย แต่นักศึกษาต่างชาติที่มีลักษณะเงียบขรึมหรือขาดความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาไทยจะไม่ค่อยพูดหรือสนทนากับผู้อื่น เพราะมีความรู้สึกว้าวุ่นเมื่อพูดไปแล้วอาจใช้คำผิดหรือออกเสียงไม่ชัดเจนทำให้นักศึกษาคนไทยหัวเราะทำให้เกิดความเขินอายหรือไม่มั่นใจว่าสิ่งที่ตนพูดไปจะผิดหรือไม่

นักศึกษาต่างชาติที่มีทักษะหรือความสามารถในการใช้ภาษาไทยระดับดีจะมีนักศึกษาไทยชอบไปทักทายพูดคุยหรือสนทนาเรื่องต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ เพราะนักศึกษารู้สึกว่าสามารถเข้าถึงได้ง่ายกว่าและคิดว่าจะสื่อสารเข้าใจกันได้เป็นอย่างดี และรู้สึกสนุกสนานกับการมีปฏิสัมพันธ์กับนักศึกษาต่างชาติ เพราะตามธรรมชาติของวัยรุ่นไทยที่ชอบคุยเรื่องสนุกสนานเฮฮา ไม่นั่นสาระความรู้มากนัก อีกทั้งได้เรียนรู้ความคิดของคนต่างชาติ ต่างภาษา และภูมิใจว่าตนมีความรู้ภาษาไทยมากกว่าในระดับที่สามารถจะสอนหรืออธิบายเรื่องต่าง ๆ ให้นักศึกษาต่างชาติเข้าใจได้ แต่บางครั้งข้อซักถามของนักศึกษาต่างชาติก็อาจทำให้นักศึกษาไทยไม่สามารถอธิบายได้อย่างแจ่มแจ้ง เพราะไม่รู้ว่าจะใช้ถ้อยคำภาษาอย่างไรที่สามารถจะอธิบายให้เข้าใจได้ง่าย โดยเฉพาะการซักถามความหมายของคำที่มีลักษณะเป็นนามธรรม เช่น ตระหนักรู้ แรงจูงใจ ครอบงำ โลกทัศน์ เป็นต้น

ลักษณะของภาษาแม่ของนักศึกษาต่างชาติก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม เพราะจะช่วยทำความเข้าใจได้ว่าทำไมนักศึกษาจึงออกเสียงคำเหล่านี้ได้ไม่ชัดเจนหรือเหตุใดนักศึกษาจึงเข้าใจความหมายของคำนั้นต่างกันไป นักศึกษาจีนมีความเห็นว่าภาษาจีนไม่ค่อยมีตัวสะกดการออกเสียงคำที่มีเสียง /ง/ กับ /น/ จึงยากและทำให้สับสน ส่วนเสียงพยัญชนะต้น /ต/ ในภาษาจีนไม่มี จึงมักออกเสียงเป็น /ค/ ตามลักษณะ

ของภาษาจีน ทำให้บางครั้งสื่อสารกับคนไทยแล้วเข้าใจความหมายต่างกันไป หรือทำให้ไม่สามารถแยกคำที่มีเสียงดังกล่าวดูได้อย่างชัดเจน

ดังนั้น ผู้สอนและผู้เรียนที่เป็นคนไทยในฐานะผู้ส่งสารต้องมีทักษะทางภาษาและมีความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติของผู้เรียน และลักษณะภาษาแม่ของนักศึกษาต่างชาติ ตลอดจนควรคำนึงถึงทักษะทางภาษา ผู้ส่งสารต้องมีความสามารถในการใช้ถ้อยคำภาษาที่เข้าใจง่าย หากสื่อสารกับนักศึกษาต่างชาติแล้ว นักศึกษาต่างชาติในฐานะผู้รับสารไม่เข้าใจความหมายต้องเปลี่ยนถ้อยคำใหม่ที่มีความหมายเหมือนเดิม หรือใช้ระดับภาษาสนทนาในชีวิตประจำวัน และใช้โครงสร้างทางภาษาที่ไม่ซับซ้อน เช่น ประโยคความเดียว หรือประโยคความรวมที่เป็นประโยคสั้น ๆ เป็นต้น ด้านความรู้ความเข้าใจในนักศึกษาต่างชาติต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน และเขียน และลักษณะของเสียงและไวยากรณ์ของภาษาแรกของนักศึกษาต่างชาติ

3) ทักษะคิด ทักษะคิดเป็นความรู้ ความคิดและความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง นักศึกษาต่างชาติที่มาเรียนภาษาไทยมักเป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อภาษาไทย คนไทย และประเทศไทย แม้จะไม่เคยมาประเทศไทยแต่ก็เคยได้ยินได้ฟังเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับประเทศไทยจากเพื่อนที่เข้ามาเที่ยว เคยอ่านหนังสือ ดูรายการนำเที่ยวหรือศึกษาข้อมูลต่าง ๆ จากอินเทอร์เน็ต ทำให้เกิดความประทับใจและอยากมาเรียนภาษาไทยหรือเกิดจากการชักชวนของอาจารย์สอนภาษาไทยในต่างประเทศ นักศึกษามารบางคนเคยมีความคิดความหาวิทยาลัยขอนแก่นตั้งอยู่ในต่างจังหวัดห่างจากกรุงเทพฯ หลายร้อยกิโลเมตร และอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งไม่มีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจหรือไม่เคยได้ยินชื่อเสียงมาก่อน เพราะนักศึกษาต่างชาติส่วนใหญ่มีความคิดว่าการเรียนในมหาวิทยาลัยที่อยู่ในเมืองหลวงน่าจะมีความสะดวกสบายมากกว่า หรือเรียนในมหาวิทยาลัยที่มีแหล่งท่องเที่ยวตามข้อมูลของการท่องเที่ยวจะทำให้มีโอกาสได้ท่องเที่ยวไปตามสถานที่ต่าง ๆ และมีความสนุกสนานมากกว่า เช่น จังหวัดเชียงใหม่ ชลบุรี หรือภูเก็ต เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม นักศึกษาต่างชาติที่มาเรียนในโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาหรือโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันการศึกษาจะมีทัศนคติหรือความรู้สึกที่ดีเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากความมีอัธยาศัยไมตรี ยิ้มแย้มแจ่มใส ช่างพูดช่างคุยของนักศึกษาไทย และความชื่นชมคนต่างชาติ ทำให้นักศึกษาต่างชาติได้รับการตอบรับอย่างดีจากนักศึกษาไทย โดยเฉพาะนักศึกษาเกาหลีที่มีกระแสความนิยมจากละครหรืออาหารเกาหลี ตลอดจนความเป็นกันเองของอาจารย์ผู้สอน ซึ่งเป็นลักษณะและธรรมชาติของมหาวิทยาลัยในภูมิภาคที่นักศึกษาพักอาศัยอยู่ ภายในหรือบริเวณรอบ ๆ มหาวิทยาลัยจะมีความใกล้ชิดสนิทสนมกัน และมีกิจกรรมนักศึกษาที่หลากหลายและมีจำนวนมากทำให้มีโอกาสบ่อยครั้งที่ทำกิจกรรมร่วมกัน ความประทับใจและความรู้สึกที่ดีทำให้นักเรียนต่างชาติสามารถเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทยได้มากขึ้น การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

4) ระบบสังคมและวัฒนธรรม ระบบสังคมและวัฒนธรรมก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษา เนื่องจากสังคมไทยมีลักษณะเปิดกว้างกับการยอมรับความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม ทำให้นักศึกษาต่างชาติได้รับการต้อนรับและดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี ยิ่งไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่พักอาศัย การเรียน หรือการให้คำปรึกษาในเรื่องต่าง ๆ ทำให้บางครั้งนักศึกษาต่างชาติอาจมีความรู้สึกดีกว่าคำถามหรือการให้ความสนใจแก่

คนนั้นเป็นเรื่องส่วนบุคคล แต่เมื่อได้เรียนรู้และเข้าใจบริบทของสังคมและวัฒนธรรมไทยมากขึ้นก็จะรู้ว่าเป็นการ
แสดงมิตรไมตรี ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และการอยู่ร่วมกันฉันญาติมิตร
คงจะเห็นได้จากการใช้คำสรรพนามที่เรียกเสมือนเป็นญาติพี่น้องกัน

การเข้าใจระบบสังคมและวัฒนธรรมของนักศึกษาต่างชาติก็เป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากธรรมชาติของ
นักศึกษาจีนมักอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม ไม่ชอบปฏิสัมพันธ์กับคนชาติอื่นมากนัก ทำให้ผู้สอนและนักศึกษาไทยจะต้อง
เป็นผู้ที่เริ่มต้นการสร้างความสัมพันธ์สนทนาก่อน ซึ่งอาจจัดกิจกรรมให้แก่นักศึกษาจีน โดยเฉพาะและมีนักศึกษา
ไทยเข้าร่วมกิจกรรมด้วย โดยมีสัดส่วนนักศึกษาไทยเพียง 1 : 4 เพื่อมิให้นักศึกษาเกิดความกังวลในการสื่อสารและ
ความเป็นพวกพ้อง การจัดกิจกรรมอาจเป็นการทำอาหาร การไปทัศนศึกษา หรือการเรียนรู้วัฒนธรรมไทย เช่น
การทำกระทง การฝึกมวยไม้ การนวดแผนโบราณ เป็นต้น

5) การตระหนักถึงการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม การสื่อสารกับนักศึกษาต่างชาติควรตระหนักถึงการสื่อสาร
ข้ามกับวัฒนธรรมกับคนที่พูดต่างภาษาและต่างวัฒนธรรม โดยพูดช้า ๆ ให้ชัดเจน ชักถามเพื่อทดสอบความเข้าใจ
ตรวจสอบความหมายในการสื่อสารของทั้งสองฝ่าย หลีกเลี่ยงการใช้คำสแลงหรือศัพท์เฉพาะทางวิชาการ ใช้คำ
หรือภาษาที่เข้าใจโดยทั่วไป ระบุรายละเอียดที่สั้น ตรงประเด็นและชัดเจน บางครั้งอาจต้องใช้เวลาในการทบทวน
หรือกล่าวซ้ำและอดทนกับการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศ

การสื่อสารกับนักศึกษาต่างชาตินั้นควรพิจารณาถึงปัจจัยด้านต่าง ๆ ของคู่สนทนา เพราะทักษะทางภาษา
ความรู้ความเข้าใจในระบบสังคมและวัฒนธรรมของแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกัน การสื่อสารข้าม
วัฒนธรรมจึงควรคำนึงถึงเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

-พูดช้า ๆ แม้ว่านักศึกษาต่างชาติเรียนร่วมชั้นเรียนกับนักศึกษาคนไทยก็ตาม แต่การอธิบายเนื้อหาที่มี
รายละเอียดค่อนข้างมากหรือมีความซับซ้อนก็ควรอธิบายเป็นลำดับ ขั้นตอน โดยพูดช้าลงกว่าปกติซึ่งอาจทำให้
ผู้สอนรู้สึกว่ นักศึกษาคอนไทยแสดงสีหน้าอึดอัดรำคาญเพราะเรียนเนื้อหาได้ช้ากว่าปกติ แต่บางครั้งก็ช่วยให้
นักศึกษาคอนไทยเข้าใจได้ดีขึ้น โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับหลักการหรือทฤษฎีในบทเรียนที่มีความยาก เพราะนักศึกษา
ไทยเมื่อไม่เข้าใจก็มักไม่กล้าซักถามหรือแสดงความคิดเห็น

-ตรวจสอบความเข้าใจ ผู้สอนหรือนักศึกษาคอนไทยอาจใช้วิธีการซักถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในสิ่งที่
อธิบายหรือสนทนากับนักศึกษาต่างชาติ การใช้คำถามนอกจากจะเป็นการประเมินความเข้าใจในเรื่องที่สื่อสารกัน
แล้ว ยังช่วยให้ นักศึกษาคอนไทยได้ติดตามและมีลักษณะการเรียนรู้ที่เน้นบทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน
(Active Learning) การตรวจสอบความเข้าใจของนักศึกษานั้นผู้สอนอาจใช้การสังเกตสีหน้าหรือกิริยาท่าทางที่
ผู้เรียนแสดงออกมาขณะเรียนในชั้นเรียน

-หลีกเลี่ยงการใช้คำถามปฏิเสธ การใช้คำถามที่มีคำตอบอาจทำให้นักศึกษาต่างชาติแปลความ หรือเกิด
ความเข้าใจคลาดเคลื่อนได้ โดยเฉพาะคำตอบที่ต้องตอบว่า “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” เช่น นักศึกษาไม่เชื่อว่าประเทศไทย
มีวัฒนธรรมในการกินอาหารไม่เหมือนกันในแต่ละภาคใช่ไหม? เป็นต้น

-เลี่ยงคำสแลงหรือศัพท์วิชาการ การใช้คำเฉพาะกลุ่มสำหรับเพื่อนสนิทหรือที่ใช้ในวงการวิชาการเฉพาะ
อาจทำให้นักศึกษาต่างชาติเกิดความสับสน ไม่เข้าใจ หรือทำให้เกิดความท้อแท้ในการเรียน เพราะคำที่ใช้ใน
หนังสือตำราส่วนใหญ่มักเป็นภาษาทางการที่เป็นศัพท์บัญญัติ หรือคำยืมจากภาษาบาลี สันสกฤต และกัมพูชา ซึ่ง

บางครั้งต้องแปลไทยเป็นไทยหรืออธิบายขยายความคำนั้น ๆ อีก เช่น ความไหวรู้ลึก การตื่นตระหนกทางวัฒนธรรม การกลืนกลายทางวัฒนธรรม เป็นต้น

-ใช้คำง่าย ๆ รายละเอียดสั้น ตรงประเด็น และชัดเจน การอธิบายขยายความอาจทำให้ผู้เรียนสับสนเพราะมีรายละเอียดมาก การใช้คำง่าย ๆ ที่เป็นภาษาพูดในชีวิตประจำวันจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจง่าย และไม่เกิดความเบื่อหน่าย หรือท้อแท้ในการเรียน เพราะถ้าเข้าใจเนื้อหา ก็จะเป็นแรงผลักดันให้อยากเรียนรู้ในเรื่องที่ยากหรือมีความซับซ้อนมากขึ้น

-กล่าวซ้ำ การอธิบายเนื้อหาที่มีความยากอาจต้องกล่าวซ้ำ โดยใช้ภาษาง่าย ๆ การพูดคำ ประโยค หรือข้อความซ้ำจะช่วยให้นักศึกษาต่างชาติเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น และบางครั้งอาจจะต้องเขียนคำหรือข้อความเหล่านั้นให้ดูด้วย เพื่อเน้นย้ำความเข้าใจที่ตรงกัน เพราะคำในภาษาไทยมีคำที่พ้องเสียง พ้องรูป หรือคำที่ออกเสียงใกล้เคียงกันแต่ความหมายไม่เหมือนกันอยู่เป็นจำนวนมาก

-อดทนต่อการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบางครั้งผู้สอนอาจมีความรู้ลึกว่าการสอนเนื้อหาเป็นไปอย่างเชื่องช้า และเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาไทยที่ต้องรอคอยให้นักศึกษาต่างชาติทำความเข้าใจก่อน แต่จริง ๆ แล้วผู้สอนอาจมอบหมายให้นักศึกษาต่างชาติศึกษาค้นคว้ามาล่วงหน้าโดยมีใบงานหรือกิจกรรมที่ต่างไปจากนักศึกษาไทยก็ได้ และการจัดกิจกรรมกลุ่มที่ให้แต่ละกลุ่มมีนักศึกษาต่างชาติอย่างน้อย 1 คน ก็จะช่วยให้นักศึกษาต่างชาติได้เรียนรู้จากเพื่อนในกลุ่ม เพราะผู้เรียนที่มีวัยใกล้เคียงกันก็มีวิธีการสื่อสารและการสร้างความเข้าใจได้รวดเร็วขึ้น อีกทั้งนักศึกษาไทยก็จะสามารถฝึกฝนการสื่อสารภาษาไทยกับคนต่างชาติได้อีกทางหนึ่งด้วย

อย่างไรก็ตาม ผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจในบทเรียนจากการทำแบบฝึกหัดและการทดสอบโดยการซักถามนักศึกษาต่างชาติที่แต่ละคนพบว่านักศึกษาต่างชาติตอบคำถามได้ตรงตามคำถามและถูกต้อง สามารถทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องร้อยละ 90 และมีความพึงพอใจในการเรียนการสอนที่ผู้สอนและนักศึกษาไทยเข้าใจความสามารถในการใช้ภาษาไทยของตนเองและตระหนักถึงกระบวนการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมกับนักศึกษาต่างชาติโดยเฉพาะในการเรียนการสอนในชั้นเรียน

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ที่มีทั้งนักศึกษาต่างชาติและนักศึกษาไทยนั้น ผู้สอนและนักศึกษาไทยที่ร่วมชั้นเรียนนับว่าเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในฐานะผู้ส่งสารและผู้รับสาร เพราะนอกจากจะเป็นผู้ที่มีทักษะทางภาษาไทยที่ดีแล้ว การมีความรู้ความเข้าใจในระบบสังคมและวัฒนธรรมของผู้เรียนชาวต่างชาติก็เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสร้างบรรยากาศของการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพได้ เพราะนักศึกษาต่างชาติต้องเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้วัฒนธรรมใหม่ มีการผสมผสานทางวัฒนธรรม (acculturation) ซึ่งเป็นการรับเอาวัฒนธรรมอื่นมาประพடுத்தปฏิบัติ (Wirangrong Boonnuch, 2011) การเรียนร่วมกันของนักศึกษาไทยและนักศึกษาต่างชาตินั้นจึงอาจเกิดความขัดแย้งทางวัฒนธรรมที่แต่ละคนได้รับการจัดเกลาทางวัฒนธรรม (socialization) และกระบวนการเรียนรู้วัฒนธรรม (enculturation) ตั้งแต่แรกเกิดในประเทศของตน การตระหนักถึงกระบวนการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารมีทักษะทางภาษา ความรู้ความเข้าใจทัศนคติ ระบบสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันก็จะช่วยให้การถ่ายทอดความรู้ความคิดที่ผ่านกระบวนการคิด

อย่าง ไตร่ตรองเพื่อปรับเปลี่ยนวิธีปฏิบัติให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นระหว่างสิ่งเก่ากับสิ่งใหม่ ระหว่างสิ่งที่ควรอยู่ในใจกับความเป็นจริงในขณะนั้น (เมตตา วิวัฒนานุกูล (กฤตวิทย์), 2548)

นอกจากนี้ การสื่อสารกับนักศึกษาต่างชาติควรตระหนักถึงการสื่อสารข้ามกับวัฒนธรรมกับคนที่พูดต่างภาษาและต่างวัฒนธรรมโดยพูดซ้ำ ๆ ให้ชัดเจน ชักถามเพื่อทดสอบความเข้าใจ ตรวจสอบความหมายในการสื่อสารของทั้งสองฝ่าย หลีกเลี่ยงการใช้คำสแลงหรือศัพท์เฉพาะทางวิชาการ ใช้คำหรือภาษาที่เข้าใจโดยทั่วไป ระบุรายละเอียดที่สั้น ตรงประเด็นและชัดเจน บางครั้งอาจต้องใช้เวลาในการทบทวนหรือกล่าวซ้ำและอดทนกับการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศ

การใช้รูปแบบการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (peer group) โดยมีนักศึกษาไทยเป็นผู้นำกลุ่ม ในการช่วยอธิบายหรือช่วยสอนนักศึกษาต่างชาติก็อาจเป็นวิธีการหนึ่งที่น่านำไปใช้ทดลองสอน เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาต่างชาติว่าเป็นอย่างไร หรือใช้การจับคู่ (buddy) เพื่อนคนไทยกับคนต่างชาติเพื่อให้คำแนะนำช่วยเหลือเกี่ยวกับการเรียนการสอนและอธิบายเนื้อหาในรายวิชาที่เรียนก็น่าจะเป็นอีกแนวทางหนึ่งในกระบวนการเรียนการสอนข้ามวัฒนธรรม

เอกสารอ้างอิง

ดวงทิพย์ เจริญรุทข์ เพื่อนโชติ และพัชราภา เอื้ออมรวนิช. (2557). การปรับตัวของนักศึกษาจีนที่เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. นิตยสารศาสตร์ปริทัศน์. 18, 75-86.

ชานิชฎี กองแก้ว. (2544). การสื่อสารและการปรับตัวของอาจารย์ต่างชาติในมหาวิทยาลัยไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาภาษาและสื่อสารการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ธีการรัตน์ กนิษฐนาคะ. (2541). บทบาทของสื่อมวลชนและสื่อบุคคลกับการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักเรียนแลกเปลี่ยนชาวต่างชาติโครงการ เอ เอฟ เอส. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เมตตา วิวัฒนานุกูล (กฤตวิทย์). (2548). การสื่อสารต่างวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศุภรัตน์ ฐิติกุลเจริญ. (2550). ทฤษฎีการสื่อสาร. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ไหมไทย ไชยพันธุ์ และจิระสุข สุขสวัสดิ์. (2560). การปรับตัวทางวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อความรู้สึกสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตของนักศึกษามุสลิม ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ. 10, 191-213.

Wirangrong Boonnuch. (2011). *Cross-cultural Communication: An Introduction*. 2nd ed. Bangkok: Thammasat University Press.

Xichang Huang. (2556). ผลกระทบของการสื่อสารต่างวัฒนธรรมที่มีต่อการปรับตัวของครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (ธุรกิจระหว่างประเทศ) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

การเสริมทักษะการฟังในโอกาสพิเศษด้วยการเรียนรู้ตามสภาพจริงของนักศึกษาชาวต่างชาติ
ในรายวิชา 425 264 การฟังและการพูดในโอกาสพิเศษ
Enhancing Listening Skill in Special Occasions through Authentic
Learning of Foreign Students in 425 264 Listening and Speaking
in Special Occasions

ทินวัฒน์ สร้อยกุดเรือ , Ph.D.

สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ประเทศไทย

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหาในการวิจัย

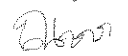
สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้ทำการเปิดการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ตั้งแต่ปีพ.ศ.2552 โดยมีผู้เรียนเป็นชาวต่างชาติ ตลอดระยะเวลาของการเปิดหลักสูตรผู้วิจัยพบว่าปัญหาหนึ่งของผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศคือ ผู้เรียนขาดการฝึกการใช้ภาษาไทยในทักษะต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ กล่าวคือโดยผู้เรียนได้ใช้ทักษะภาษาไทยเพียงในห้องเรียนเท่านั้น เนื่องจากผู้เรียนจับกลุ่มเฉพาะชาวต่างชาติด้วยกันเอง เช่น ใช้เวลาว่างกับเพื่อนและอยู่หอพักกับเพื่อนชาติเดียวกัน จึงทำให้ขาดประสบการณ์ในการฝึกทั้ง 4 ทักษะ

ในรายวิชา 425 264 การฟังและการพูดเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ เป็นรายวิชาที่เปิดการเรียนการสอนในภาคต้น สำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติชั้นปีที่ 2 โดยแบ่งเนื้อหาการเรียนการสอนเป็น 2 ส่วน กล่าวคือ ส่วนแรกคือเนื้อหาการฟังจะจัดการเรียนการสอนในครึ่งเทอมแรกก่อนสอบกลางภาค และส่วนที่ 2 คือเนื้อหาการพูดจะจัดการเรียนการสอนหลังสอบกลางภาค การวิจัยนี้ผู้วิจัยได้เลือกทักษะการฟังเท่านั้นเนื่องด้วยกิจกรรมที่จะให้ผู้เรียนได้เข้าร่วมฝึกทักษะการฟังอยู่ในครึ่งเทอมแรกของการศึกษาต้น ปีการศึกษา2558 นี้

ในงานวิจัยของ วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา (2549) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับชาวต่างประเทศที่เน้นการเรียนรู้ตามสภาพจริง ผลการวิจัยพบว่าผลสำเร็จเป็นที่น่าพอใจ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าหากผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการฟังเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในสถานการณ์จริงจะทำให้ทักษะการฟังของผู้เรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ฝึกการใช้ทักษะการฟังในโอกาสพิเศษในสถานการณ์จริง
- 2) เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังในโอกาสพิเศษและในสถานการณ์จริง
- 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อกระบวนการศึกษาต่อการเรียนในรายวิชานี้

สำเนาถูกต้อง

(นางณัชชา ชำนิกุล)
บุคลากร

กรอบแนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

Newmann, (1996) กล่าวถึงแนวคิดการเรียนรู้ตามสภาพจริงไว้ว่า การเรียนรู้ตามสภาพจริงไม่เพียงเป็นทักษะพื้นฐานเท่านั้น แต่รวมกันเป็นทักษะทั้งหมดในงานที่ต้องการความคิดที่ซับซ้อนและความรู้ที่ลึกซึ้งซึ่งใช้ในการแก้ปัญหาและสร้างที่มนุษย์ทำขึ้น

นอกจากนี้ ทิศนา แคมมณี (2545 : 135-136) ได้เสนอแนะตัวบ่งชี้ที่แสดงถึงการเรียนรู้ตามสภาพจริง ดังนี้

- 1) ผู้สอนมีการนำผู้เรียนเข้าไปเผชิญสถานการณ์จริง ปัญหาจริงในบริบทจริง และ/หรือผู้สอนมีการจัดกิจกรรมในห้องเรียนที่จำลองหรือสะท้อนความเป็นจริงให้ผู้เรียนได้ร่วมกันคิดแก้ปัญหา หรือเข้าไปสวมบทบาทในสถานการณ์นั้น
- 2) ผู้เรียนร่วมกันคิดวิเคราะห์ปัญหา และแสวงหาความรู้ ข้อมูล และวิธีการต่าง ๆ จากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย ศึกษาทำความเข้าใจ ความรู้และข้อมูล และนำข้อมูลความรู้มาใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหา
- 3) ผู้เรียนมีการตัดสินใจกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อแก้ปัญหาร่วมกัน
- 4) ผู้เรียนได้รับผลการตัดสินใจและการกระทำของตนจากสังคม (ตามเกณฑ์มาตรฐานในชีวิตจริง)
- 5) ผู้เรียนมีการอภิปราย แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจ สะท้อนความคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตน
- 6) ผู้สอนมีการวัดและประเมินผล ทั้งทางด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ

กระบวนการวิจัย

งานวิจัยนี้มีกระบวนการทั้งสิ้น 3 ขั้นตอนซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 1) จัดกิจกรรมเพื่อเสริมทักษะการฟังและการพูดในโอกาสพิเศษ

การเสริมทักษะการฟังในโอกาสพิเศษด้วยการเรียนรู้ตามสภาพจริงของ นักศึกษาชาวต่างชาติ ในรายวิชา 425 264 การฟังและการพูดในโอกาสพิเศษ มีกิจกรรมทั้งสิ้น 6 กิจกรรมเพื่อเสริมทักษะให้นักศึกษาชาวต่างชาติได้ใช้ภาษาไทยตามสถานการณ์จริง

- 2) การประเมินผล

ผลการเรียนโดยศึกษาจากใบงานแต่ละขั้นที่นักศึกษาได้รับมอบหมายว่าผลการเรียนของนักศึกษามีพัฒนาการหรือไม่ และการสะท้อนผลการเรียนรู้โดยการสัมภาษณ์นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 425 264 การฟังและการพูดในโอกาสพิเศษเพื่อนำมาใช้ปรับปรุงกระบวนการศึกษาในภาคการศึกษาต่อไป

- 3) สรุปและรายงานผล ผู้วิจัยได้เรียบเรียงผลโดยใช้วิธีการพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมเรียนรู้ตามสภาพจริงของกิจกรรมต่างๆ ที่ทางคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้จัดขึ้น 5 กิจกรรมได้แก่

- 1) เข้าร่วมกิจกรรมงานประกวดสุนทรพจน์ ฝึกฟังการพูดสุนทรพจน์ในหัวข้อ “ประโยชน์ส่วนรวมมาก่อนตนชาติย่อมพ้นภัย”
- 2) 28 ส.ค. 2558 เข้าร่วมงานวันไหว้ครูฟังการให้โอวาทของท่านคณบดี
- 3) 3 ก.ย. 2558 เข้าร่วมฟัง “การพูดจูงใจ” ของนักศึกษาที่ลงวิชาการพูดในที่ชุมนุมชน 416216 1 ต.ค. 2558

เนื่องจากกิจกรรมที่ 3 การเข้าร่วมฟังการพูดจูงใจของนักศึกษาที่ลงวิชาการพูดในที่ชุมนุมมีปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จึงทำให้นักศึกษากลุ่มเป้าหมายไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวได้ และเพื่อให้การเสริมทักษะการฟังในโอกาสพิเศษบรรลุตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยจึงได้เพิ่มกิจกรรมสำหรับการฟังในโอกาสพิเศษ 3 กิจกรรมดังต่อไปนี้ (กิจกรรมที่ 4-6)

- 4) กิจกรรมที่สอนน้อง ในรายวิชา โครงการพิเศษทางภาษาและวรรณกรรม 416 491ซึ่งเป็นรายวิชาที่นักศึกษาต้องทำโครงการภาษาและนำผลการศึกษาไปทดลองใช้ในวันที่ 2 ตุลาคม 2558 ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาที่ลงเรียนรายวิชา 416 491 นำโครงการ “คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่พบบ่อยในชีวิตประจำวัน: กรณีศึกษาหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ” ได้นำสื่อเพื่อช่วยสอนในหัวข้อทับศัพท์ที่พบบ่อยในชีวิตประจำวัน การจัดกิจกรรมดังกล่าวผู้วิจัยนำอีกรายวิชาหนึ่งมาบูรณาการอีกรายวิชาหนึ่งเพื่อต้องให้นักศึกษาชาวต่างชาติได้ฝึกฟังภาษาไทยในสำเนียงอื่นๆ ที่ไม่ใช่เพียงสำเนียงการออกเสียงของผู้สอนเท่านั้น
- 5) กิจกรรม “การใช้ภาษาไทยเป็นภาษากลาง” ในวันศุกร์ที่ 13 พฤศจิกายน 2558 กิจกรรมนี้ผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนชาวต่างชาติ ได้สัมผัสภาษณ์ักศึกษาชาวญี่ปุ่นที่เพิ่งเข้ามาเรียนภาษาไทยเพียง 6 สัปดาห์เท่านั้น โดยผู้เรียนชาวต่างชาติต้องตั้งคำถามคนละ 10 คำถาม (ห้ามซ้ำ) กิจกรรมดังกล่าวผู้เรียนจะได้คะแนนก็ต่อเมื่อนักศึกษาชาวญี่ปุ่นตอบคำถามได้ กิจกรรมนี้ สอนให้นักศึกษาได้สัมผัสสำเนียงในการออกเสียงที่แตกต่างกัน ทั้งนี้นักศึกษาต้องแก้ไขสถานการณ์ล่วงหน้าหากคำถามนั้นนักศึกษาชาวญี่ปุ่นผู้ถูกถามไม่เข้าใจ เช่น ใช้วิธีจนภาษา เปลี่ยนคำศัพท์ที่ง่ายขึ้น ทั้งนี้กิจกรรมดังกล่าวยังเป็นการสร้างแรงจูงใจให้กับนักศึกษาชาวจีนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากนักศึกษาชาวญี่ปุ่นเพิ่งเรียนภาษาไทยได้เพียง 6 สัปดาห์ก็สามารถสื่อสารด้วยภาษาไทยได้แล้ว
- 6) กิจกรรม “การตอบคำถามจากการสัมภาษณ์” ในวันศุกร์ที่ 20 พฤศจิกายน 2558 กิจกรรมนี้ผู้วิจัยได้บูรณาการรายวิชา พหุวัฒนธรรม 000 156 ซึ่งนักศึกษากลุ่มคณะนิติศาสตร์ได้ศึกษา “การปรับตัวและการใช้ชีวิตของนักศึกษาชาวต่างชาติที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยขอนแก่น” กิจกรรมดังกล่าวผู้เรียนได้มีโอกาสฟังภาษาไทยในสำเนียงที่ต่างออกไปและได้ฝึกฟังในคำถามที่ไม่ได้เตรียมตัวมาล่วงหน้า

ปัญหาในการสื่อสารภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของผู้เรียนชาวต่างชาติ คือ การขาดโอกาสฝึกทักษะทั้ง 4 ในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีสาเหตุเนื่องจาก ผู้เรียนเองเขินอายที่จะเข้าไปร่วมกิจกรรม หรือพูดคุย

กับคนไทยซึ่งเป็นเจ้าของภาษา และจากการสัมภาษณ์ผู้เรียน ผู้เรียนเองไม่มีความสนใจและกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ภาษาด้วยตัวเองทั้งๆ ที่เรียนภาษาไทยกับเจ้าของภาษาและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

โอกาสในการฟังและการพูดซึ่งถือเป็นทักษะที่สำคัญขั้นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาจึงเกิดขึ้นเพียงในห้องเรียนเท่านั้น ผู้เรียนได้พูดและฟังภาษาไทยกับครูผู้สอนเท่านั้น ในขณะที่กิจกรรมนอกห้องเรียนหรือแม้แต่ในห้องเรียนเองผู้เรียนจะใช้ภาษาแม่ (ภาษาจีน) สื่อสารกับเพื่อน จึงเป็นสาเหตุให้ทักษะการใช้ภาษาของผู้เรียนเป็นไปอย่างช้า

จากกิจกรรม ทั้ง 5 กิจกรรมที่ผู้สอนได้เสริมเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะ ผู้วิจัยสังเกตว่าผู้เรียนมีความสนใจ และให้ความร่วมมือกับในแต่ละกิจกรรมเป็นอย่างดี ถึงแม้ว่าบางกิจกรรมจะมีความยากต่อความเข้าใจเช่น กิจกรรมวันไหว้ครู และกิจกรรมการประกวดสุนทรพจน์ แต่ผู้เรียนได้สะท้อนให้เห็นว่ากิจกรรมดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตของคนไทย เป็นกิจกรรมที่มีความยากต่อการทำความเข้าใจด้วยภาษาแต่ผู้เรียนรับรู้ได้ถึงวิถีปฏิบัติของคนไทยที่มีต่อคนไทยด้วยกัน กิจกรรมเพื่อเสริมทักษะดังกล่าวช่วงส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจบริบทวัฒนธรรมของคนไทย รวมถึงกิจกรรมที่สะท้อนออกมาทางภาษา

จากการสังเกตผู้เรียนชาวต่างชาติในบางกิจกรรม เช่น การสัมภาษณ์ชาวญี่ปุ่นด้วยภาษาไทย และการถูกสัมภาษณ์ด้วยนักศึกษาคนไทย ผู้เรียนชาวต่างชาติมีการปรับตัวในการแก้ไขปัญหาการสื่อสารในแต่ละสถานการณ์ มีการให้ความช่วยเหลือเพื่อนร่วมสนทนา การคิดหาคำศัพท์ที่ไม่ยากและไม่ง่ายจนเกินไป หรือการใช้ภาษาท่าทางประกอบในการสื่อสารในครั้งนั้นๆ การคิดแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในการสื่อสารดังกล่าวจะช่วยสร้างไหวพริบและสติปัญญาของผู้เรียนซึ่งเป็นผู้ใช้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

จากการสัมภาษณ์ผู้เรียนต่อกระบวนการเรียนการสอนด้วยการเสริมทักษะในรายวิชาการพูดและการฟังเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ผู้วิจัยขอสรุปในแต่ละประเด็นดังต่อไปนี้

- ๑) ผู้เรียนชาวต่างชาติรู้ว่าทักษะความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยยังไม่ดีพอ เนื่องจากตัวผู้เรียนเองไม่มีความกระตือรือร้นที่จะร่วมกิจกรรมของทางคณะหรือมหาวิทยาลัยจัดขึ้น ผู้เรียนอายุที่จะสื่อสารกับเพื่อนคนไทย ซึ่งเกี่ยวข้องกับหนังสือ นอกจากนี้อีกหนึ่งสาเหตุของการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศและในสภาพแวดล้อมของเจ้าของภาษาคือ นักศึกษาชาวต่างชาติ(คนจีน) มักจะจับกลุ่มกับเพื่อนชาติเดียวกับตนเท่านั้น จึงส่งผลให้สื่อสารกับอาจารย์คนไทยและเพื่อนคนไทยไม่เข้าใจ
- ๒) นักศึกษาปฏิบัติตนว่าจะฝึกการใช้ภาษาไทยให้มากกว่านี้ ด้วยการพูดกับคนไทย เข้าร่วมกิจกรรม เปิดเพลงหรือรายการโทรทัศน์เพื่อฝึกทักษะการฟังของตนเอง และทำบันทึกเพื่อการจดจำ และจะฝึกอ่านฟังด้วยตนเองระหว่างการใช้ชีวิตในประเทศไทย
- ๓) กิจกรรมเสริมทักษะแต่ละกิจกรรมที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้เพื่อเสริมทักษะนั้น ผู้เรียนมีความพึงพอใจเป็นอย่างมาก มีความสุขกับการได้พูดคุยกับเพื่อนใหม่ กิจกรรมใหม่ และยังสะท้อนความสามารถการใช้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของตนได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอสรุปผลสะท้อนในแต่ละกิจกรรมดังต่อไปนี้

- กิจกรรมที่ 1 เข้าร่วมกิจกรรมงานประกวดสุนทรพจน์ เนื่องจากการพูดสุนทรพจน์ถือว่าเป็นศิลปะการพูดขั้นสูง มีการใช้คำราชาศัพท์ และการใช้อุปมาจำนวน

มากจึงทำให้ผู้เรียนชาวต่างชาติไม่มีความเข้าใจในหาของผู้พูดแต่ละคน แต่ในกระบวนการในงานพิธี การเปิด การทักทาย การแจ้งกำหนดการ การปิด การแสดง ฯลฯ ผู้เรียนยังสามารถเข้าใจและเข้าถึงความหมายได้ในภาพรวม

- กิจกรรมที่ 2 เข้าร่วมงานวันไหว้ครู แม้ผู้เรียนจะไม่เข้าใจเนื้อหาโอวาทของคณบดีอย่างลึกซึ้ง แต่นักศึกษาหลายคนสะท้อนว่า กิจกรรมดังกล่าวทำให้ตนได้รู้จักประเพณีอันดีงามของไทยที่นักศึกษาจะต้องให้ความเคารพแสดงความกตัญญูต่อครูผู้สอน นักศึกษาได้ฟังเพลงจากงานไหว้ครู ซึ่งนักศึกษากล่าวว่าเพลงดังกล่าวเป็นเพลงที่มีการใช้ภาษาที่สวยงาม ทั้งนี้ผู้เรียนชาวต่างชาติสะท้อนว่าบางครั้งก็ต้องเดาความหมายของกิจกรรมที่กำลังดำเนินไปจากบริบทต่างๆ เช่น การร้องเพลง การไหว้ การพนมมือ การสวดมนต์ เป็นต้น

- กิจกรรมที่ 3 การเข้าร่วมฟังการพูดจูงใจ กิจกรรมนี้ มีปัญหาเรื่องการจัดสรรเวลาของผู้เรียนทั้งสองวิชา จึงทำให้นักศึกษาชาวต่างชาติไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว

- กิจกรรมที่ 4 กิจกรรมที่สอนน้อง จากผลการประเมินกิจกรรมของผู้เรียนชาวต่างชาติมีความพึงพอใจต่อรูปแบบกิจกรรม ของนักศึกษาสาขาภาษาไทยชั้นปีที่ 4 ซึ่งเป็นผู้จัดกิจกรรมในระดับที่ดีมาก ผู้เรียนเองมีความสุข อยากให้มีกิจกรรมในลักษณะดังกล่าวอีก กิจกรรมทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาภาษาไทยง่ายขึ้นกว่าเดิม

- กิจกรรมที่ 5 การใช้ภาษาไทยเป็นภาษากลาง สัมภาษณ์นักศึกษาชาวญี่ปุ่นที่เพิ่งมาเรียนภาษาไทยเพียง 6 สัปดาห์ กิจกรรมนี้ทำให้ผู้เรียนรู้จักแก้ปัญหาในการตั้งคำถาม เช่นการปรับคำถาม ปรับคำศัพท์และการใช้ภาษาท่าทางร่วมกับการตั้งคำถาม การใช้ภาษาไทยเป็นภาษากลางสื่อสารกับชาวต่างชาติ แม้จะมีสำเนียงที่แตกต่างกัน แต่ผู้เรียนทั้งชาวจีนเองที่เป็นผู้ตั้งคำถามและชาวญี่ปุ่นซึ่งเป็นผู้ถูกถาม สามารถสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์ กิจกรรมนี้สร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียนต่างชาติเป็นอย่างมาก เนื่องจากได้สื่อสารกับชาวญี่ปุ่นที่เพิ่งเรียนภาษาไทยได้เพียง 6 สัปดาห์แต่สามารถสื่อสารภาษาไทยได้เป็นอย่างดี จึงเกิดการเปรียบเทียบเกิดขึ้นและสร้างแรงบันดาลใจว่าผู้เรียนจะตั้งใจเรียนให้มากกว่านี้

- กิจกรรมที่ 6 การตอบคำถามจากการสัมภาษณ์ จากนักศึกษาชาวไทยต่างคณะและต่างสาขาวิชาทำให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์การใช้ภาษาไทยในการถามและตอบคำถามในประเด็นที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นซึ่งไม่ใช่เพียงแค่คำถามในชีวิตประจำวันเท่านั้น

จากผลการสะท้อนนักศึกษาชาวต่างชาติจำนวน 5 คน พบว่าผู้เรียนมีความสุขที่ได้ที่ฝึกการใช้ภาษาไทยในสถานการณ์จริง โดยเฉพาะทักษะการฟังและทักษะการพูด กิจกรรมดังกล่าวสร้างความน่าสนใจให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและสร้างแรงบันดาลใจให้ตนมีทักษะการใช้ภาษาไทยที่ดีกว่าเดิมด้วยวิธีการต่างๆ อาทิ การกล้าพูดคุยกับเพื่อนคนไทย การตั้งใจเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมกับทางมหาวิทยาลัย การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศหากให้ผู้เรียนได้มี

ประสบการณ์จริงเพื่อฝึกทักษะในบริบทและสถานการณ์จริงจะช่วยสร้างเสริมทักษะการใช้ภาษาของผู้เรียนเป็นอย่างดี

เอกสารอ้างอิง

ทิศนา แคมมณี. 2545. รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่ หลากหลาย. กรุงเทพฯ : ด้านสุทธาการพิมพ์.
วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา.2549. การพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับชาวต่างประเทศที่เน้นการเรียนรู้ตามสภาพจริง.วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุขภูมบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน.
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

Newmann, F.M., Secada, W.G.and Wehlage, G.G., (1995).A guide to Authentic Instruction and Assessment: Vision, Standards and Scoring. Madison, Wisconsin Center for Educational Research

การพัฒนาทักษะภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนโดยใช้กิจกรรมส่งเสริมความรู้ด้านภาษาไทย

หนึ่งฤทัย ปานแก้ว

สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

nuenpa@kku.ac.th

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาภาษาไทยในประเทศไทย สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยใช้กิจกรรมส่งเสริมความรู้ด้านภาษาไทย ซึ่งเน้นการเรียนรู้พระราชกรณียกิจและพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชและสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จากกิจกรรมส่งเสริมความรู้ด้านภาษาไทย 4 กิจกรรม คือ 1. การประกวดสุนทรพจน์ 2. การประกวดคัดลายมือ 3. การประกวดเล่านิทาน และ 4. การประกวดขับร้องเพลงไทย ผลการศึกษาพบว่า

1. การประกวดสุนทรพจน์ นักศึกษาสามารถสืบค้นข้อมูลเพื่อนำมาเขียนบทสุนทรพจน์ สามารถเรียบเรียงความคิด ฟึกฝนและมีไหวพริบปฏิภาณในการพูดแบบจับพละน

2. การประกวดคัดลายมือ นักศึกษาเข้าใจข้อผิดพลาดในเรื่องการนึกคำ การสะกดการันต์ การตกคำ การเติมคำ ซึ่งสัมพันธ์กับความหมายของคำ และมีผลให้ความผิดพลาดในการเขียนลดน้อยลง

3. การประกวดเล่านิทาน นักศึกษาสามารถออกเสียงตามอักขรวิธีได้ถูกต้องชัดเจน สามารถเรียบเรียงเนื้อหา เล่าเรื่องโดยใช้ศิลปะการพูด และกล้าแสดงออก เล่านิทานที่แฝงข้อคิด สามารถอ่านและคัดเลือกเนื้อหาที่ถ่ายทอดคุณธรรม นับเป็นการสร้างเสริมประสบการณ์และสร้างความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมไทยได้เป็นอย่างดี

4. การประกวดขับร้องเพลงไทย นักศึกษาสามารถออกเสียงตามอักขรวิธีได้ถูกต้องชัดเจน เรียนรู้เรื่องท่วงทำนองเพลง และตีความเนื้อหาและสาระสำคัญของเพลง ตลอดจนเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในวิถีชีวิตและวัฒนธรรมไทย ใช้ลีลาถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกผ่านบทเพลงได้อย่างดี และกระตุ้นให้เรียนรู้ในสภาพแวดล้อมจริง

นอกจากนี้นักศึกษาได้เรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมจากเจ้าของภาษา ทั้งได้รับความสนุกสนานจากกิจกรรมทั้ง 4 กิจกรรม ที่ใช้ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ส่งเสริมให้มีโอกาสแสดงศักยภาพทางการพูด โดยผ่านกระบวนการคิด การเลือกเฟ้นเนื้อหา และการคัดสรรถ้อยคำภาษา แล้วถ่ายทอดออกมาได้อย่างไพเราะ ประณีต มีสุนทรีย์ พร้อมทั้งช่วยสร้างเสริมและเพิ่มพูนศิลปะการใช้ภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาประจำชาติไทยได้อย่างถูกต้อง และส่งเสริมให้เกิดความสนใจใคร่เรียนรู้ภาษาไทยอย่างลุ่มลึกยิ่งขึ้น

สำเนาถูกต้อง

๐๒๐๓,
(นางฉวีชา ชำนิกุล)

บุคลากร

หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีสาขาวิชาภาษาไทย สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศที่มีการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ และศูนย์ภาษาอาเซียน ซึ่งเป็นศูนย์การเรียนการสอนและบริการวิชาการทางภาษาของประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน โดยเน้นการเรียนภาษาอาเซียนจากเจ้าของภาษา เป็นแหล่งฝึกอบรมภาษาและวัฒนธรรมไทยแก่นักศึกษาและบุคลากรชาวต่างประเทศ ในโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและบุคลากร ตลอดจนโครงการความร่วมมือของคณะและหน่วยงานของมหาวิทยาลัยที่มีกับมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานในต่างประเทศ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2556 เป็นต้นมา ศูนย์ภาษาอาเซียนได้รับผิดชอบจัดการเรียนการสอน และดูแลนักศึกษาชาวจีนจากมหาวิทยาลัย ยูนนานนอร์มอล นครคุนหมิง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ที่มาศึกษาภาษาไทยและวิชาอื่น ๆ ที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นเวลา 1 ปีการศึกษา ทั้งนี้เป็นผลมาจากความร่วมมือในการดำเนินโครงการบริการวิชาการ ณ ต่างประเทศ ที่บุคลากรของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้ไปดำเนินโครงการในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ของสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นประจำทุกปี ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 เป็นต้นมา ทำให้ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาชาวจีนแลเห็นศักยภาพของมหาวิทยาลัยขอนแก่นว่าเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำที่มีคณาจารย์ผู้มีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญด้านวิชาการสาขาต่าง ๆ และเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คณะฯ จึงเล็งเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการที่จะต้องดำเนินภารกิจสำคัญทางวิชาการในนามของมหาวิทยาลัยขอนแก่น คือการประสานความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและประชาคมอาเซียน ทั้งนี้ เพราะตระหนักดีว่า ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนมีความสัมพันธ์อันดีกับประเทศไทยมาช้านาน แต่ละปีจะมีนักศึกษาชาวจีนสนใจศึกษาภาษาไทยจำนวนมาก โดยเฉพาะในเขตพื้นที่ตอนใต้ของประเทศ ดังนั้นมหาวิทยาลัยขอนแก่นจึงเห็นควรจะได้ประชาสัมพันธ์ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง หากมหาวิทยาลัยขอนแก่นได้มีโอกาสนำเสนอ และประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยในรูปแบบของโครงการบริการวิชาการ ก็จะช่วยสร้างเสริมความเข้าใจ และสัมพันธ์อันดีระหว่างสถาบันการศึกษาของไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน อันนำไปสู่ความร่วมมือทางวิชาการและด้านอื่น ๆ ต่อไป

ทั้งนี้ สืบเนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้ประกาศในวันที่ 2 เมษายน ของทุกปี ซึ่งเป็นวันคล้ายวันพระราชสมภพของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และเป็นวันอนุรักษ์มรดกไทย เพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติองค์ชัตติยะนารี ผู้ทรงอุปถัมภ์ศิลปวัฒนธรรมของชาติ และทรงเปี่ยมพระปรีชาสามารถในด้านศิลปวัฒนธรรมหลากหลายแขนง พระองค์มีพระปรีชาสามารถในหลายๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านอักษรศาสตร์ ซึ่งพระองค์ได้นำมาใช้ในการอนุรักษ์ ส่งเสริม และให้การอุปถัมภ์ในด้านศิลปวัฒนธรรมของประเทศ จากพระราชกรณียกิจในด้านศิลปวัฒนธรรมนี้ พระองค์จึงได้รับการทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายพระสมัญญาว่า “เอกอัครราชูปถัมภกมรดกวัฒนธรรมไทย” นอกจากนี้ สมาคมมิตรภาพวิเทศสัมพันธ์ประชาชนจีน ได้ทูลเกล้าฯ ถวายพระสมัญญานาม สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ให้ทรงเป็น “ทูตสันถวไมตรีไทย - จีน”

จากพระราชกรณียกิจในการเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและจีน สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นจึงจัดโครงการการประกวดสุนทรพจน์และทักษะภาษาไทยได้ขึ้น เพื่อเป็นกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และร่วมน้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพล อดุลยเดชฯ ซึ่งพระองค์ทรงเป็นทั้งผู้สร้าง ผู้อุปถัมภ์ และผู้มีความห่วงใยต่อภาษาไทยด้วยทรงมีพระราชปณิธานแน่วแน่ในการปฏิบัติพระองค์เป็นแบบอย่างในการธำรงรักษา ภาษา ด้วยทรงตระหนักว่าภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของความเป็นชาติและเป็นรากฐานของวัฒนธรรม การจัดโครงการในครั้งนี้จึงเป็นการเผยแพร่พระราชปณิธาน โครงการพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชและสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ให้แก่นักศึกษา คณาจารย์ และประชาชนในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนรู้จัก รวมถึงเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาชาวจีนในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนได้เพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และศิลปะการใช้ภาษาไทย ซึ่งเป็นภาษาประจำชาติ อันเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย ได้อย่างงดงาม ถูกต้อง เหมาะสม

ในปัจจุบันมีนักศึกษาชาวจีนได้ศึกษาภาษาไทยเป็นจำนวนมาก เพื่อเป็นการฝึกให้นักศึกษามีความกล้าแสดงออกและใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง และได้มีโอกาสเรียนรู้พระราชกรณียกิจและพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชและสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี อันมีเป็นอนุสรณ์การ สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จึงได้เล็งเห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นที่จักได้ร่วมกันสนับสนุนให้นักศึกษาชาวจีนในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนตระหนักถึงคุณค่าของภาษาไทย อันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ได้ส่งเสริมให้มีโอกาสแสดงศักยภาพทางการพูด โดยผ่านกระบวนการคิด การเลือกเฟ้นเนื้อหา และการคัดสรรถ้อยคำภาษา แล้วถ่ายทอดออกมาได้อย่างไพเราะ ประณีต มีสุนทรีย์ และเป็นการช่วยพัฒนาทักษะให้แก่นักศึกษาชาวจีนในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน พร้อมทั้งช่วยสร้างเสริมและเพิ่มพูนศิลปะการใช้ภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาประจำชาติไทยได้อย่างถูกต้อง งดงาม เหมาะสม ด้วยเหตุดังกล่าวสมควรอย่างยิ่งที่สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นจะได้ดำเนินโครงการบริการวิชาการด้านการแข่งขันสุนทรพจน์และทักษะภาษาไทยต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาจีนที่ศึกษาภาษาไทยในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน มีความรู้ด้านทักษะภาษาไทยและทักษะการพูดสุนทรพจน์ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในอนาคต
2. เพื่อกระตุ้นและสนับสนุนให้คณาจารย์และนักศึกษาของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนตระหนักถึงความสำคัญของภาษาและวัฒนธรรมไทย และการพัฒนาทักษะทางพูดภาษาไทยในที่ชุมนุมชน
3. เพื่อเป็นกิจกรรมสร้างเสริมการเรียนรู้ในกลุ่ม “นักศึกษาจีนที่ศึกษาภาษาไทยในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน” ได้มีโอกาสเรียนรู้พระราชกรณียกิจและพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ อันมีเป็นอนุสรณ์การ

ขอบเขตการศึกษา

ด้านผู้เข้าร่วมประกวด

1. นักศึกษาที่เข้าร่วมการประกวดจะต้องกำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัย หรือเทียบเท่าของสถานศึกษาในสาธารณรัฐประชาชนจีน
2. นักศึกษาที่เข้าร่วมการประกวดจะต้องเป็นผู้ได้รับคัดเลือกจากสถาบันการศึกษาต้นสังกัดให้เป็นตัวแทนของสถาบันในการเข้าประกวด สถาบันละไม่เกิน 2 คน ไม่แบ่งประเภทวิชาเอก/วิชาโท
3. ผู้เข้าประกวด จัดการประกวดสุนทรพจน์และทักษะภาษาไทย ณ มหาวิทยาลัยเจิ้งตู มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยมีสถาบันการศึกษาจากสาธารณรัฐประชาชนจีน

ด้านกิจกรรม

มีการประกวดใน 4 กิจกรรม ได้แก่

1. การประกวดสุนทรพจน์ หัวข้อรอบเตรียมตัว ตามรอยพ่อ พลังวัฒนธรรม สามสัมพันธไทย – จีน และการประกวดรอบฉบับปล้น หัวข้อ ไทย – จีน พี่น้องกัน
2. การประกวดคัดลายมือ 2 ลักษณะ
 - การประกวดคัดลายมือแบบเต็มบรรทัด เรื่อง พุทธสันถวไมตรี
 - การประกวดคัดลายมือแบบครึ่งบรรทัด เรื่อง ความสัมพันธ์ไทย – จีน
3. การประกวดเล่านิทาน ที่มีเนื้อหาสาระเน้นคุณธรรม จริยธรรม
4. การประกวดขับร้องเพลงไทย ทั้งเพลงบังคับ คือเพลง รำมาฆิมารำ และเพลงตามความถนัด

ด้านสถานที่จัดการประกวด

จัดการประกวดสุนทรพจน์และทักษะภาษาไทย ณ มหาวิทยาลัยเจิ้งตู มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน

ผลการจัดกิจกรรม

นักศึกษาที่ร่วมกิจกรรมมีโอกาสได้เรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมจากเจ้าของภาษา ทั้งได้รับความสนุกสนานจากกิจกรรมทั้งสี่กิจกรรม ที่ใช้ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน นับว่ามีส่วนกระตุ้นให้เกิดความสนใจใคร่เรียนรู้ภาษาไทยอย่างลุ่มลึกยิ่งขึ้น

1. การประกวดสุนทรพจน์

มีนักศึกษาเข้าร่วมการประกวด ทั้งหมด 8 คน จาก 6 สถาบัน ผลการจัดกิจกรรม พบว่า นักศึกษาที่เข้าประกวดแสดงศักยภาพทางการพูด ทั้งการพูดแบบเตรียมตัว และการพูดแบบฉับพลัน มีการจัดลำดับเนื้อหา และนำเสนอข้อมูลถูกต้องตรงตามหัวข้อเรื่อง มีทักษะการนำเสนอ ทั้งภาษากาย น้ำเสียง บุคลิกภาพที่น่าสนใจ ใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ มีการใช้ระดับภาษาที่เหมาะสมกับเนื้อหา รวมถึงการเลือกใช้สำนวนโวหารได้เหมาะสมกับเรื่อง ผู้เข้าประกวดมีการเลือกใช้คำ สำนวนภาษา เนื้อหาสาระได้ดีอันเกิดจากการเตรียมตัวที่ดี ทำให้เห็นว่านักศึกษาได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้ เช่น การสืบค้นข้อมูลเพื่อนำมาเขียนและเรียงเรียงความคิด ตลอดจนการทุ่มเทในการฝึกซ้อม และรวมถึงการแก้ไขบทพูด การฝึกลงเสียง การใช้ปฏิภาณไหวพริบในการพูดแบบฉับพลัน ทั้งหมดนี้ล้วนถือเป็นประสบการณ์ตรงที่มีค่าสำหรับผู้เข้าประกวดทุกคน

2. การประกวดคัดลายมือ

มีนักศึกษาเข้าร่วมการประกวด ทั้งหมด 14 คน จาก 8 สถาบัน ผลการจัดกิจกรรม พบว่า นักศึกษาสามารถคัดลายมือไทยได้อย่างถูกต้องและสวยงามตามเกณฑ์การประกวด แต่ก็พบว่านักศึกษายังขาดความรู้ในเรื่องของการเขียนภาษาไทยให้ถูกต้องอีกหลายประการ โดยเฉพาะปัญหาการเขียนนิกคำ พบมากมากที่สุด การเว้นวรรคตอน การตกคำ การเติมคำ การสะกดคำผิด การสะกดการันต์ที่ถูกต้อง ตามลำดับ จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้ส่งนักศึกษาเข้าร่วมประกวดทำให้ทราบว่าในรายวิชาการเขียนเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวจีนมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องจัดการเรียนการสอนที่จะต้องชี้แจง เน้นย้ำให้นักศึกษาได้เข้าใจถึงข้อผิดพลาดในเรื่องการนิกคำ การสะกดการันต์ที่ถูกต้อง การสะกดคำผิด การตก การเติมคำ ซึ่งมีความสัมพันธ์โดยตรงกับความหมายของคำ ถ้าเข้าใจความหมายได้ถูกต้องความผิดพลาดในการเขียนจะน้อยลง

3. การประกวดเล่านิทาน

มีนักศึกษาเข้าร่วมการประกวด ทั้งหมด 7 คน จาก 7 สถาบัน ผลการจัดกิจกรรม พบว่า การเล่านิทาน เป็นกิจกรรมที่สร้างความสนุกสนานและเรียกความสนใจให้แก่ผู้ฟังและกรรมการได้เป็นอย่างมาก นักศึกษาผู้เข้าประกวดนำเสนอเนื้อหาสาระที่เน้นคุณธรรม จริยธรรม มีข้อคิด คติเตือนใจ ใช้ภาษาถูกต้องตามอักขระและความต่อเนื่องในการเล่ามีความสามารถในการเล่าเรื่องที่น่าสนใจ มีการใช้เสียงเหมาะสมกับตัวละครในเรื่อง มีลีลาและท่วงทำนองการเล่าที่ถ่ายทอดเนื้อหาเหมาะสมกับเรื่อง และสามารถขมวดข้อคิดปิดท้ายเรื่องได้ดี รวมถึงการใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีการใช้สื่อ อุปกรณ์ประกอบเหมาะสม ในการประกวดเล่านิทานนั้นผู้เข้าประกวดจะต้องอ่านและคัดเลือกเนื้อหาที่ถ่ายทอดคุณธรรมคติกาของนิทาน จะต้องผ่านการฝึกฝนการใช้ลีลาและท่วงทำนองให้เหมาะสมกับเรื่อง ถือเป็น การสร้างเสริมประสบการณ์อีกทางหนึ่งให้แก่ผู้เล่าและผู้ชมได้เป็นอย่างดี

4. การประกวดขับร้องเพลงไทย

มีนักศึกษาเข้าร่วมการประกวด ทั้งหมด 8 ทีม จาก 8 สถาบัน มีทั้งการร้องเดี่ยวและทีม ผลการจัดกิจกรรมพบว่า นักศึกษาชาวจีนผู้เข้าประกวดใช้ลีลา ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกผ่านบทเพลงได้อย่างยอดเยี่ยม มีน้ำเสียงที่ไพเราะ ใช้ภาษาถูกต้องตามอักขระ มีจังหวะและท่วงทำนองในการถ่ายทอดเนื้อหา ความหมายของเพลงได้ดี ส่งผลให้ผู้ชมเกิดความประทับใจ ซาบซึ้งในวิถีความเป็นไทย การประกวดขับร้องเพลงไทย เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาไทย ศิลปะและวัฒนธรรมได้อย่างหลากหลาย ถือเป็นภาระกระตุ้นให้สนใจจะเรียนรู้ในสภาพสิ่งแวดล้อมจริง และเป็นกิจกรรมที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างยิ่ง

สรุปและอภิปรายผล

การจัดกิจกรรมในครั้งนี้ได้มีการบรรยายเรื่อง “เทคนิคการพูดในที่ชุมนุมชนและการพูดสุนทรพจน์” เพื่อเป็นการให้ความรู้แก่คณาจารย์และนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม และเป็นการเตรียมความพร้อมให้แก่นักศึกษาผู้เข้าประกวดสุนทรพจน์และทักษะภาษาไทยอีกทางหนึ่งด้วย คณาจารย์และนักศึกษาที่ร่วมกิจกรรมมีโอกาสดูแลเรียนรู้เทคนิคการพูดพร้อมทั้งได้ฝึกปฏิบัติทักษะการพูดในรูปแบบต่างๆ ซึ่งช่วยให้อาจารย์ที่สอนภาษาไทยให้แก่ นักศึกษาจีน ณ สาธารณรัฐประชาชนจีนได้นำความรู้และเทคนิควิธีการต่างๆ ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน ในรายวิชาเกี่ยวกับการพูดได้

ในปีนี้การประกวดสุนทรพจน์มีนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมเพียงแค่ 8 สถาบันเท่านั้น ซึ่งน้อยกว่าปีที่ผ่านมา เนื่องจากบางสถาบันยังไม่มีความพร้อมในการส่งผู้เข้าประกวดสุนทรพจน์ จึงมีผู้เข้าประกวดสุนทรพจน์เพียง 8 คน จาก 6 สถาบันเท่านั้น ทั้งนี้ด้วยบางมหาวิทยาลัยเพิ่งเปิดการเรียนการสอนภาษาไทยได้เพียง 1 ปี นักศึกษาจึงยังไม่มีศักยภาพเพียงพอสำหรับการกล่าวสุนทรพจน์ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ค่อนข้างกระชั้นและไม่ทั่วถึง จึงไม่สามารถเตรียมนักศึกษาได้ทันเวลา กอปรกับที่ตั้งมหาวิทยาลัยเฉิงตู มณฑลเสฉวน ซึ่งเป็นเจ้าภาพร่วมในการจัดโครงการครั้งนี้อยู่ห่างไกลจากมณฑลยูนนานและมณฑลกว่างซี ซึ่งเป็นมณฑลที่มีนักศึกษาเรียนภาษาไทยจำนวนมาก จึงมีข้อจำกัดเรื่องค่าใช้จ่ายและระยะเวลาในการเดินทางค่อนข้างไกล แต่การประกวดสุนทรพจน์และทักษะภาษาไทยก็ได้รับความสนใจจากนักศึกษาและคณาจารย์เป็นอย่างมาก ทำให้การประกวดทั้ง 4 ประเภทได้รับความสำเร็จอย่างงดงาม

การจัดการประกวดสุนทรพจน์และทักษะภาษาไทยทั้งสี่กิจกรรมได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากผู้เข้าประกวด ผู้เข้าประกวดสุนทรพจน์ได้แสดงศักยภาพด้านการลำดับความคิด ไหวพริบ ปฏิภาณ และศิลปะการพูดให้เห็นเป็นที่ประจักษ์ ผู้ประกวด คัดลายมือ ได้คัดตัวอักษรไทยด้วยความตั้งใจอย่างประณีตและบรรจง ผู้เข้าประกวดเล่านิทานได้ถ่ายทอด เรื่องราว แฝงแง่คิด อย่างมีศิลปะ ผู้เข้าประกวดขับร้องเพลงได้เรียนรู้ท่วงทำนองเพลง ถ้อยคำ และที่สำคัญได้ฝึกการออกเสียงตามอักขรวิธีไทยอย่างถูกต้อง นับว่าเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทย

อย่างรอบด้าน ทั้งนี้การจัดกิจกรรมดังกล่าวยังช่วยสร้างเสริมการเรียนรู้ในกลุ่ม “นักศึกษาจีนที่ศึกษาภาษาไทยในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน” ให้ได้มีโอกาสเรียนรู้พระราชกรณียกิจและพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ อันมีเป็นอนงประการอีกด้วย

เอกสารอ้างอิง

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และสำนักบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (2560). รายงานผลการดำเนินโครงการการประกวดสุนทรพจน์และทักษะภาษาไทย. ขอนแก่น: โครงการบริการวิชาการ ฦต่างประเทศ ปีงบประมาณ 2560.

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2560). รายงานผลการดำเนินโครงการโครงการอบรมทักษะการพูดในที่ชุมนุมชนให้แก่ักศึกษาจีนที่ศึกษาภาษาไทยในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน. ขอนแก่น: โครงการบริการวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์สู่ชุมชน.

ภพ สวัสดิ์. (2556). การสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ: การบูรณาการผ่านการแสดง. การประชุมวิชาการระดับชาติด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ 2560 “อดีต ปัจจุบัน และอนาคตของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ”. กรุงเทพฯ: หลักสูตรภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

วิพุธ โสภวงศ์. (2554). วิธีการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. เอกสารหลักการประชุมวิชาการ “ภาษาวรรณคดีไทย และการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ การเรียนรู้และสร้างสรรค์จากสังคมไทยสู่สังคมโลก”. กรุงเทพฯ: จรัลสนิทวงศ์การพิมพ์.